

ВАТРА 502

У старозаветна времена Бог је свом народу долазио у многим облицима – у сновима, визијама, кроз пророке, итд. У неколико наврата Бог је свом народу дошао у облику ватре. Један од најочитијих примера били су дим и пламен на врху Синајске горе, где је Мојсије отишао по Десет заповести. Други пример је када је народ био у пустињи. Док су излазили из Египта, на путу за Обећану земљу, водио их је стуб од ватре. То су два различита примера ватре. Онај о коме желим да говорим данас је мало мањи. То је горући грм. Грм који гори, а не сагорева. Он гори и гори, али не сагорева. Овај догађај је забележен у књизи Изласка, 2. Мојсијевој 3.

Мојсије чува стадо оваца. Како се кретао, угледао је са стране грм који гори. Знао је да је то било нешто необично. Знао је да је то било нешто чудесно. Тако је кренуо у том правцу да поближе извиди ствар. Ово је важно! Мојсије је могао да каже: „Ма, нећу да обраћам пажњу. Ја ћу својим путем. Можда је то само привид. Само ћу проћи.“

Прва ствар о којој желим да говорим је важност Божијег позива у вашем животу. Бог вас позива. Када осетите да вас Бог позива и када осетите да Бог има поруку за вас, крените у том правцу и истражите је. Не игноришите је. Ово је важна ставка. Мојсије је кренуо у правцу горућег грма да га осмотри. Када је тамо стигао, Бог му се обраћа: „Мојсије, скини своју обућу, јер стојиш на светој земљи:“

Не само да треба да кренете у правцу позива, када осетите да вас Бог зове, већ треба и да се понизите. У нашој култури, данас, ми не скидамо обућу како бисмо показали понизност. Тако се радило на Блиском истоку. Уствари, у том делу света и данас, ако желите неке да укажете част када сте позвани у госте, ви скидате обућу пре него уђете у кућу. У неким ресторанима, у том делу свијета, обавезни сте да се изујете, пре уласка у ресторан. То је чин ваше понизности у том објекту.

У нашој култури данас, понизити се у духовном смислу значи покајати се пред Свемогућим Богом. Не покушавајте да дођете у властитој слави, као да на неки начин заслужујете његову пажњу. Радије дођите у покајању. Дођите понизног, скрушеног става. Ваш став треба да каже Богу да препознајете његову присутност и власништво над вама. Понизите се пред њим. Будите спремни да слушате док вам говори.

Тај глас није рекао „ко год се потрефи у близини“, нека ме саслуша. То није била уопштена изјава. Бог зове Мојсија по имену. Он је издвојен. То важи и за нас. Када Бог долази – ја говорим вама и Дух Свети ради кроз ову поруку – Бог долази у ваш лични живот. Уколико се понизите крените у том правцу. Чујте оно што вам Бог има да вам каже. Покајте се за своје грехе. Дођите пред Бога знајући да не заслужујете његово милосрђе и милост. Тражите их, јер знате да су вам потребни. Бог ће доћи лично у ваш живот. Он вас познаје појединачно. Зна ваше име. Свето писмо каже да он зна сваку помисао вашег срца и ума. Исажите му добродошлицу у ваш живот.

Бог је имао посао за Мојсија. Није то био нимало лак посао. Мојсије испрва није знао шта би с тим. Помислио је: „Човече! Како ћу ја то? Како да идем и изведем Божији народ из Египта? Ја нисам надарен нити кадар за тако нешто.“

Претпостављам да се свако кога данас Бог позове осећа као Мојсије. Питате се како да урадите то без додатне помоћи или обуке!

Следеће што се дешава, након што је Бог лично упутио изазов и дао Мојсију задатак, је да му Бог обећава да ће бити с њим! То и те како мења на ствари! Ово се односи и на нас. Ми се не ослањамо на наше таленте и способности. Ми не кажемо да можемо нешто да урадимо јер смо тако добри. Уместо тога, ми признајемо да ће нам Бог дати способност и речи које треба да кажемо. Бог ће нам дати снагу и истрајност која нам је потребна. Бог ће бити с нама на сваком педљу нашег пута. Не заборавите, Бог никада не тражи да урадимо нешто што он не учини могућим да то урадимо. Бог не игра никакву игру. Ако осећате да вас је Бог позвао, да жели нешто да постигнете, нешто на чему жели да радите с понизношћу, онда будите сигурни да је он управо ту, поред вас. Никада вас неће напустити или оставити!

То не значи да ће отклонити сваку фрустрацију или препреку. Понекад су оне потребне да би нас држале понизнима. Понекад ствари крену добро и мислимо како то добро радимо. А онда, изненада, појави се проблем и ми схватимо да смо покушали да радимо у својој снази. Понос је као да кажете Богу да вам више није потребан – да ћете решити проблеме на свој начин. То вређа Бога. Тако, када вам се десе ови пропусти, не заборавите да су те ствари понекад потребне како би нас Бог држао понизнима. Ми не

можемо постићи ништа на његову славу без његове снаге и присутности. Баш као што је обећао Мојсију, тако је обећао и нама његову присутност и снагу.

Поновимо. Бог жели да нас на неки начин „запали“. Можда, попут Мојсија, нисте спремни да се ухватите у коштац с планином која гори. Можда чак ни са стубом од пламена. Али можда можете да изађете на крај с малим грмом у пламену. Почните од места гдје се налазите. Препознајте да Бог жели да кренете к њему и да га слушате. Он жели да се понизите – „да скинете обућу“, како смо то видели у данашњој аналогiji, он жели да се покајете. Дођите му и тражите његову милост и опроштење. Препознајте да вас зове по имену. Он вас познаје много личније него што ви познајете сами себе. Он има позив, сврху за ваш живот. Постоје ствари које жели да постигнете и тако донесете славу његовом имену. За друге људе он има друге послове и задатке. Али он долази к вама, тамо где се налазите, са способностима које вам је дао – време, снагу, таленте – он жели да вас употреби! Можда то неће да буде неки страшно узбудљив посао – као што је то извођење на десетина хиљада људи из Египта. Али биће то неки важан посао и он ће вас водити кроз њега корак по корак. Будите сигурни да ће одржати обећања која вам је дао! Он ће бити с вама!

Волим Псалам 37:5 *„Предај свој пут Господу, и уздај се у њега, и он ће учинити“*. Он вас је позвао. Верујте му. Бог ће учинити. Он ће вас водити, управљати, избављати, подржавати, јачати и тешити. Он ће бити с вама. Верујте му. Бог вас данас позива! Можда не видите горући грм, али он вас зове!

